

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' dondersdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeuren.
Alle toezending van brieven, aankondingen, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonneement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 7 1/2 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk 20 centimen.
De aankondingen, per drukregel, 15 centimen.
De reclamen, per drukregel 30 centimen.

TONGEREN, DEN 30 APRIL.

Hollanders en Belgen.

Sedert een paar dagen is er wat meer hoop op vrede ontstaan. Volgens eene overeenkomst die van weerkerken zou aangenomen worden zou de vrede behouden worden en het Luxemburgsch grondgebied zou onzijdig en onafhankelijk verklaard worden.

Doch alle gevaar is niet verdwenen en eene vonk is genoeg om den europischen brand te doen ontstaan.

Men vraagt zich of wij Belgen, bijaldien het tusschen de Franschen en Pruisen tot eene botsing komt, geen gevaar zullen loopen.

De geschiedenis leert ons, en de laatste gebeurtenissen zelf hebben ons getoond, dat hij, die zich bepaalt de traktaat in te roepen, dikwijls op eenen gebroken stok steunt.

Daarom ook doet het ons goed aan het hart, wanneer wij ons volk zoo geestdriftig bezielen, om met goed en bloed de onafhankelijkheid van den vrijen vaderlandschen grond te verdedigen.

Iets echter wat ons tegen de borst stoot, is dat Holland en België niet geheel en al in hetzelfde vaarwater drijven. Terwijl men eene toenadering tusschen Holland en Frankrijk bemerkt, schijnt België zich nauwer bij Pruisen aan te sluiten, iets wat overigens uit een koddig artikel, door den *Echo du Parlement* over het huwelijk van den graaf van Vlaanderen afgekondigd, duidelijk genoeg gebleken is.

Welnu, wij denken dat Holland en België, noch bij de Pruisen noch bij de Franschen steun moeten zoeken. De ware steun en de sterkste waarborg der wederzijdsche onafhankelijkheid ligt in de broederlijke eendracht der Vereenigde Nederlanden. Dat Noord en Zuid elkander de hand geven, dat zij andermaal het vaandel der onafhankelijkheid en der vrijheid op hunnen bodem planten.

Dat men voor den oogenblik de betwisting over de adfaming der Ooster Schelde late varen. De hedendaagsche wetenschap zal wel het middel vinden, om alle belangen te vrijwaren. Dit zal slechts eene kwestie van geld wezen. Dat de Noord- en de Zuid-Nederlanders, die dezelfde bestemming hebben en denzelfden vijand, het militaire despotismus en de veroveringszucht van machtige naburen, te beschermen hebben, voor Europa eene plechtige betooging doen. De gelegenheid daartoe zal zich aanbieden van den oogenblik, dat men het begeert.

De Nederlanders hand in hand, en aangevoerd door Engeland en al wat in Europa verlicht en vrijzinnig is, door al wat eerbied voor recht en rede heeft, zullen niet moeten vreezen eenen duim van hunnen grond te verliezen. (Stad Gent.)

Veetypus.

De *Staats-Courant* van Holland bevat de volgende opgaven betreffende den veetypus over de week, beginnende 7 en eindigende 13 april: Zuid-Holland: Aangeast 659 runderen, 229 zijn gestorven, 36 afgemaakt en 71 hersteld, terwijl er 323 in behandeling bleven. Sedert het uitbreken der ziekte zijn in die provincie 95.414 runderen aangeast, waarvan 45.813 stierven, 15.030 werden afgemaakt, 33.966 herstelden en 605 nog ziek zijn.

Noord-Holland: Aangeast 11, gestorven 1, afgemaakt 10, hersteld geen; bovendien afgemaakt niet aangeaste runderen 41. Sedert het begin der ziekte aangeast 8183, gestorven 961, afgemaakt 6384, hersteld 840, nog ziek geen. Bovendien 3277 stuks afgemaakt.

Utrecht: Aangeast 83, gestorven 69, afgemaakt 1, hersteld 39. Sedert het begin der ziekte aangeast 50.344, gestorven 30.617, afgemaakt 3512, hersteld 16.162, in het geheel nog ziek 53.

Gelderland: Aangeast 5, gestorven geen, afgemaakt 61, hersteld geen, nog ziek geen. Sedert het begin der ziekte aangeast 883, gestorven 46, afgemaakt 3687, hersteld 4, nog ziek geen.

Noord-Brabant: Aangeast 3, gestorven geen, afgemaakt 16, hersteld geen, nog ziek geen. Sedert het begin der ziekte aangeast 315, gestorven 17, afgemaakt 535, hersteld geen, nog ziek geen.

Recapitulatie: Aangeast van 24 tot 30 maart. Zuid-Holland 797, Noord-Holland 34, Utrecht

92, Gelderland 6, Noord-Brabant 3, totaal 932; van 31 maart tot 6 april: Zuid-Holland 620, Noord-Holland 18, Utrecht 133, Gelderland 8, Noord-Brabant 4, totaal 783; van 7 tot 13 april: Zuid-Holland 569, Noord-Holland 11, Utrecht 83, Gelderland 5, Noord-Brabant 3, totaal 761.

Aan het gewone overzicht van den toestand der veeziekte gedurende die week ontleenen wij nog het volgende: Van de 11 gevallen in Noord-Holland kwamen 4 te Bussem en Sloten bezuilen en 7 te Oostzaan en Hoorn benoorden het Y voor. In Hoorn had zich de typhus niet vroeger vertoond. Met uitzondering van Beesd en Geltermalsen bleef de provincie Gelderland verschoond. Te Woudrichem (Noord-Brabant) kwamen gevallen voor, maar bleef die provincie overigens vrij.

Huwelijksplichtigheid van Z. K. II. den Graaf van Vlaanderen en Prinses Maria-Louisa van Hohenzollern-Sigmaringen.

Op het bruilofsmaal van den Graaf en de Gravin van Vlaanderen, heeft Z. M. de Koning van Pruisen een heildronk ingesteld aan de gezondheid van den Koning der Belgen, der Koningin en der koninklijke familie, en aan het geluk der jonge echtelingen.

De Koning der Belgen heeft gedronken op de gezondheid van het koninklijk Huis van Pruisen.

Graaf Von Bismark was op het banket aanwezig.

Graaf Van der Straeten-Ponthoz, de generaals Renard en Frison, aides-de-camp des Konings, graaf d'Oultremont-Duras, grootmeester van het huis der Gravin van Vlaanderen, zijn benoemd geworden tot grootluit van den Rooden Adelaar. Generaal de Villiers, de luitenant-kolonel Orban, de majors Prisse en Burnell zijn benoemd tot commandeurs.

Doctor Lelong en kapitein Nicaise zijn tot officiers benoemd; luitenant Lunen tot ridder.

Keizerin Charlotte heeft haren broeder een langen brief van gelukwensch toegezonden.

Hanengevechten.

Aan eenen brief uit Konstantinopel ontleenen wij het volgende: De sultan is een liefhebber van hoogschieten en hanengevechten. In zijn paleis Dolma Patscha wordt een groot getal banen door hem afgekoft, waarvan elk eenen naam heeft, zooals: Assis-Azey (sultan), Napoleon III, Garibaldi, Bismark, Palmerston (een van de moedigste banen), Friedrich-Wilhelm, enz. Dezer dagen (de brief is van den 19) had een gevecht plaats tusschen Assis-Azey en Napoleon. De baan, welke den naam van den heerscher der geloovigen draagt, bleef overwinnaar en werd door den sultan, in tegenwoordigheid zijner ministers, gedekoreerd met de Osmanli-orde 1° klas. Een gedekoreerde baan!

De geruchten in omloop, dat er 30.000 man van ons leger zouden opgeroepen worden, zijn zonder grond.

De militaire commissie gaat niet vooruit, en zet haar werk twintig keeren terug op het gelouw. Er is nog niets betwist voor wat de legerinrichting betreft, evenmin als opzichts van de rekrutering. Men mag er echter niet veel goeds van verwachten, want zooals men weet, domineert de militaire geest in de commissie. De eenige maatregel, welke er tot nu toe is genomen, is de ontruiming van het kasteel van Doornik en der citadel van Gent.

Men zegt dat er kwestie is 10.000 man te Diest te plaatsen en de helft van het effectief naar Antwerpen en omstreken te zenden. Men voert er bij, dat Napoleon III nog meer aan Leopold II zou gevraagd hebben, en dat onze Koning zou aanzoekt geworden zijn, te Diest een kamp van 40.000 man te vormen, ten einde onze oostergrens tegen eenen inval van Pruisen te beschermen. « Ik zal het Belgisch grondgebied eerbiedigen, zou de Keizer gezegd hebben, maar op voorwaarde dat het ook door mijne vijanden geëerbiedigd worde. »

Is deze tijding, welke wij aan eene correspondentie ontleenen, echt, dan zal het maken van dit kamp het aangenomen verdedigingsstelsel in de war brengen, hetwelk, zooals men weet hierin bestaat, om al de krijgsmacht op Antwerpen samen te trekken.

Het deficit in de schatkist verwekt veel onrust, en de oorlogogeruchten houden al de fondsen op de Beurs in de legte; ook de Belgische fondsen zij gedaald. Men berekent dat de nadering van den politieken storm reeds een half milliard verlies veroorzaakt.

De *Etoile* zegt, dat er kwestie is om binnen kort, te Beverloo een kamp van 20,000

man te vormen. De 1° en 2° regimenten lanciers zullen er van 1 mei bevoorzonden worden, en van nu af zijn de korpsversten gemachtigd, om voor de dienst der ruitrij, peerden van alle voorkomst te koopen.

Naar het schijnt is de voortreffelijkheid van het Albin-geweer erkend geworden. Men verhaalt dienaangaande dat hij de forsten, in oktober 1866 (namelijk de oogenschoon voor Koning Leopold de rifsomen en de fransche nationale garde) een man zich in de schietgalerij aanbood met een geweer in de hand, en die den Koning volstrekt wenschte te spreken.

Hij klaagde, dat verscheidene opper-officieren geweigerd hadden het door hem uitgevonden of verbeterd wapen te onderzoeken.

De Koning, onderdrukt van het aandringen dezes nijveraars, liet hem voor zich komen. Na het mechanism van het geweer met aandacht beschouwd en de uitleggingen van den bringer aanhoord te hebben, beloofde de Koning dat het wapen zou onderzocht worden. Het werd wezenlijk aan eene commissie onderworpen, die de verdienste ervan erkende, en het Albin-geweer niet alleen voor den dienst des legers, maar tevens voor dien der burgerwacht voorstelde.

De generaal de Montauban, graaf Palcao, die voor de grootste militaire capaciteit van het fransche leger doorgaat zal binnen kort tot marschalk worden verheven.

Men verzekert, dat Prins Napoleon aan de Zwitsersche grenzen eene bijeenkomst zal hebben met Victor-Emmanuel.

Men spreekt hier nog over de zending, waarmede prins Napoleon bij het kabinet van Florentin belast is, en die ten doel heeft het sluiten van een of- en defensief verbond. Sommigen beweren dat Italië aan Frankrijk 60,000 man en 7 gepantserde schepen heeft beloofd.

In een artikel van den *Journal des Débats*, waarin de omstandigheden worden nagegaan, onder welke het verdrag der vier en twintig artikelen van 1839 werd gesloten, zegt dat blad, het te betreuren, dat de Mogendheden, door destijds Luxemburg niet aan België toe te voegen, gelijk door dit laatste rijk verlangd was, eene aanleiding tot europeesche verwickeling en botsing hebben geschapen. « Hadde men (zegt het blad), het groothertogdom bij het genoemde tractaat aan België geschouken, en aan de vesting Luxemburg haar bondgenootschappelijk karakter ontnomen, dan zou men het zegel op het bevredigingswerk hebben gedrukt, dat men door de stichting van het koninkrijk België tot stand wilde brengen. »

Frankrijk.

Men verhaalt mij: dat de heer Rouher op eene tot hem gerichte vraag, of er oorlog zou zijn of niet, geantwoord heeft: « Ik weet het niet. Oorlog of vrede hangen niet van ons af, en ik wenschte even gaarne als gij de ware bedoelingen van den Koning van Pruisen en den heer Von Bismark te kennen. De heer de Moustier raadde zijnerzijds eenige met hem bevriende kooplieden, hunne ondernemingen rustig voort te zetten en zich door de dagbladen niet op het dwaalspoor te laten brengen. Waar echter houdt de vriend op, en begint de diplomaat? Inmiddels bevat de officieuze *Pays*, een door den heer Granier de Cassagnac, afgevaardigde van de rechterzijde, ondertekend artikel, dat wel eenige opmerking verdient. De heer de Cassagnac verklaart daarin, dat Frankrijk onder andere omstandigheden den vrede kan handhaven, dan bij onvoorwaardelijke ontruiming van Luxemburg; geene inlijving bij België, geene slooeping der vesting.

Men leest in eene correspondentie uit Parijs:

Ik verneem heden een gewichtig feit, dat de staat van zaken in een veel minder somber licht stelt dan waarin hij tot dusver voorkwam. Men deelt mij namelijk mede, dat Keizer Napoleon III laatstleden zondag lord Cowley tot zich heeft geroepen en dien diplomaat uit naam der beschaving uitgenoodigd heeft, zijn gouvernement aan te sporen te Berlijn tusschen beiden te treden, ten einde een oorlog te vermijden, die van dag tot dag waarschijnlijker werd. De Keizer zou aan den engelschen gezant hebben verklaard, dat Frankrijk geenerlei uitbreiding van grondgebied wil en dus geheel belangloos en vrij is in deze geheele zaak, waarin het slechts het algemeen belang van Europa voor ogen heeft; dat bij gevolg Frankrijk bereid is om toe te stemmen in elk voorstel, dat het vertrek der Pruisen uit Luxemburg zou ten gevolge hebben, met name in de neutralisatie van het groothertogdom, hetzij dat dit landje bij België gevoegd worde, hetzij dat aan den Koning der Nederlanden worde gelaten. Ten gevolge van

dit belangrijke onderhoud met den keizer zou lord Stanley, door den engelschen gezant te Parijs onderdrukt, aan lord Loftus geschreven hebben, ten einde dezen te gelasten de poging te doen, die reeds bekend is en waarin Engeland wordt ondersteund door Rusland en Oostenrijk. Er bestaat dan ook veel hoop, dat dank zij het krachtig optreden van Engeland, men weldra tot een vergelijk zal komen, op den grondslag van afstand van alle pretentiën van gronduitbreiding.

Parijs, 28 april.

De rente deed op de boulevard 68; de italiaansche renten doen 48-70, de dollars 79 5/6. Alle werden zeer ferm gevraagd; doch er werd weinig handel in gedaan.

Bij de revue, dèzer dagen door den keizer op de Place du Carrousel gehouden, over de 1° afdeling infanterie van het leger van Parijs, heeft men duidelijk de kreten gehoord van: *Weg met de Pruisen!* Over het algemeen is de stemming bij het leger zeer oorlogzuchtig. Daarentegen valt het ook niet te ontkennen, dat er velen zijn, die tot elken prijs den vrede wenschen te behouden, opdat althans vervuld worde het gezegde van keizer Napoleon, dat de tentoonstelling de verheerlijking is van de eendracht der volken. Er wordt op dat oogenblik een petitionnement ingericht, om deze gevoelens te doen kennen.

De keizer heeft gisteren, in de Tuilerien, den broeder van den taikoon van Japan, in openbaar gehoor ontvangen. Er zijn vriendschappelijke woorden gewisseld.

Engeland.

Londen, 26 april.

De inlichtingen door ons Staatsbestuur sedert een paar dagen ontvangen, geven de hoop op eene meer vredelievende wending der zaken; doch deze hoop is nog niet gegrond op officiële mededeelingen.

In weerwil van de menigte geruchten en aanduidingen van oorlog, die elkander schier dagelijks verdringen, gelooven wij niet, zegt de ministeriele *Globe*, dat men tot oorlog zal komen. Legers mogen gereed zijn, maar de aliantien zijn het niet, en Napoleon, in de eerste plaats, zal zich niet roekeels in eenen oorlog storten, voor dat hij zijne aliantien heeft tot stand gebracht. Het onweder zal waarschijnlijk in het oosten opkomen, voor dat het westen in worsteling is.

In den loop der eerstvolgende veertien dagen — zegt de *Times* — zal naar alle waarschijnlijkheid de onzekerheid worden opgeheven, waardoor het vertrouwen thans in geheel Europa is geschokt. De toebereidselen voor den oorlog zijn in deze dagen even kort van duur, als de krijgsoperatiën vernielend en beslissend zijn. Het bericht eener botsing tusschen de Fransche en Pruisische op de Luxemburgsche grenzen, zal wellicht de eerste tijding zijn, welke wij zullen ontvangen aangaande eene worsteling op het vasteland om de oppermacht; de verschrikkelijkste door de vermoedelijke gevolgen, en stellig de minst gerechtvaardigde worsteling sedert de tijden van Napoleon I. Elke dag, die verloopt, zonder dat wij de zekerheid hebben eener vredelievende oplossing, verhoogt naburlijk het ongeduld der beide natien en maakt de bemiddeling moeilijker. Voorts zegt de *Times*, dat de reden voor den oorlog, die nu op handen is, ontstond op den dag dat Pruisen zijne militaire superioriteit boven Oostenrijk deed kennen. Toen werd het eene *idée fixe* bij de Franschen, zoowel als bij de Duitschers, dat beiden weldra zouden moeten vechten, om de superioriteit in Europa. « De *Times* betreunt het in hooge mate, dat een dergelijke strijd wordt aangegaan tusschen Mogendheden, zonder dat die voldoende gewettigd zijn en waarvan een der gevolgen moet zijn, dat beiden geheel zullen worden uitgeput. » Het blad hoopt intusschen nog op goede resultaten van de bemiddeling van Groot-Britannië en Rusland.

Rusland.

St.-Petersburg, 26 april.

Te St.-Petersburg is op de plek, alwaar ten vorigen jare een moordanslag op het leven van Keizer-Alexander werd beproefd, een gedenksteen opgericht, bestaande in eene kapel; de kosten daarvan, 75,000 roebels, zijn uit vrijwillige bijdragen bestreden. Den 16 dezer, den eersten verjaardag van den moordanslag, is dat gedenksteen plechtstatig ingewijd, in het bijzijn van den Keizer en zijn huis, zijne hooge Staatsdienaren, het corps diplomatique en eene talrijke schare belangstellenden.